

РЕШЕНИЕ

№ 7527

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8351** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 3125/13.08.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 17800/2021г. е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-014522/14.07.2021., издадено от началник сектор към Отдел „Пътна полиция“, СДВР, с което на И. Н. Д. на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице като с твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с

обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 24.03.2021г. около 13,15 часа в [населено място], по [улица]срещу № 491 с посока на движение от ул.“Д-р А. М.“ към Околовръстен път, лек автомобил „БМВ 525“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. Н. Д. се движел със скорост поне 113 км/ч /след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача от реално измерената скорост от 116 км/ч/, при ограничение на скоростта от 50 км/ч. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с техническо средство – мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип „TFR1 - М“ № 613 С КЛИП № 12843. Тази мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение била одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835 на дата 24.02.2010г. със срок на валидност до 24.02.2020г. като за нея било издадено Удостоверение да одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835. Това техническо средство било преминало и последваща проверка, за което бил издаден Протокол № 6-38-20/12.11.2020г. от проверката на мобилната система за видеоконтрол „TFR1 - М“ с 12-месечен срок на валидност. Според този протокол допустимата грешка при измерване на скоростта е +/-3 км/ч при скорост до 100 км/ч и +/- 3% при скорост над 100 км/ч.

На 24.03.2021г. за времето от 12,20 часа до 14,30 часа това техническо средство било позиционирано в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], [улица]срещу № 491, за да контролира МПС-та, движещи се от ул.“Д-р А. М.“ към Околовръстен път, при липса на пътен знак за ограничение на скоростта и при действащо общо ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. Техническото средство било настроено да се задейства при приближаване на автомобилите и при стационарен режим на измерване. Във връзка с това бил съставен Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система № 4332р-16424 от 25.03.2021г. За времето от 12,20 часа до 14,30 часа на 24.03.2021г. с това техническо средство били снимани клипове от № 12813 до № 12873 – общо 61 броя, които били предадени на съхранение в ОПП-СДВР.

Във връзка с установеното нарушение на скоростта на движение на лек автомобил „БМВ 525“ с рег. [рег.номер на МПС] на 24.06.2021г. касаторът се явил в ОПП – СДВР и в декларация по чл.188 ЗДвП заявил, че на процесната дата около 13,15 часа автомобилът е бил управляван лично от него.

Въз основа на тази декларация и снимковия материал от системата за видеоконтрол срещу касатора бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП.

Същото решаващият съд е приел за законосъобразно – издадено при отсъствие на съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

Обратно на твърденията на касатора решението е постановено въз основа на изяснена фактическа обстановка, установена вярно и пълно въз основа на събрания по делото доказателствен материал.

Неоснователно е оплакването, релевирано и пред въззивната инстанция, за наличие на

съществено процесуално нарушение, изразяващо се в несъответствие между номера на техническото средство, посредством което е заснето нарушението и номера, посочен в НП. Както е посочил съдът посочването на номера на техническото средство не е задължителен реквизит на НП, нито е съставомерен елемент от фактическия състав на нарушението.

Вярно е твърдението на касатора, че съгласно чл.5, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, всяко автоматизирано техническо средство и система за контрол на правилата за движение и изготвените статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, притежават уникален идентификационен номер. В случая липсва противоречие относно номера на автоматизираното техническо средство, с което е заснето нарушението, извършено от касатора, в доказателствата, установяващи неговата изправност, снимковия материал, изготвен въз основа на заснетия с техническото средство клип и протокола за използване на техническото средство от 24.03.2021г. Същият номер е посочен и в съставения въз основа на заснетия видеоклип и снимков материал АУАН. Същият е съставен на стандартна бланка - серия Е, № 884880, като е попълнен ръкописно от актосъставителя. Съответно е посочено, че нарушението е установено с АТСС TFR1 – М 613. Последните две цифри са изписани полуслято, поради което и при пренасяне на фактическата обстановка, описана в АУАН, в наказателното постановление този номер е изписан като „6В“. Посоченото нарушение, както сочи и решаващият съд, не представлява съществено процесуално нарушение, обуславящо незаконосъобразност на НП. Съгласно чл.53, ал.2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая тези обстоятелства са безспорно установени като доказателственият материал по делото в неговата съвкупност не поставя под съмнение извода за извършено административно нарушение на правилата за движение по пътищата от касатора. Не е налице нито неяснота на административнонаказателното обвинение, нито се нарушава правото на защита на наказаното лице – снимковият материал му е бил предявен, след което касаторът е потвърдил писмено, че на посочената в него дата, час и място е управлявал автомобила лично, едва след което е бил съставен АУАН.

Обратно на твърденията на касатора съставеният АУАН има презумптивна доказателствена сила – съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Съдът, в съответствие със служебното начало и процесуалните си задължения по чл.266, ал.1 НПК е събрал всички необходими доказателства за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото като същите не оборват констатациите в АУАН, нито установяват твърдените в касационната жалба противоречия.

Споделят се от настоящата инстанция и изводите на решаващия съд относно формата на вината, при която е извършено нарушението. При въведено от закона общо ограничение на скоростта на движение от 50 км/ч в населените места касаторът се е движел със скорост от 113 км/ч /след приспаднат толеранс от 3% в полза на водача от реално измерената скорост от 116 км/ч/, т.е. с превишение от 63 км/ч – повече от два пъти над допустимото. Нарушението е извършено виновно при форма на вина пряк умисъл, тъй като касаторът, който е правоспособен водач, е съзнавал, че управлява

автомобила със скорост над разрешената, но въпреки това е превишил същата, нарушавайки закона.

По изложените съображения касационната инстанция приема, че обжалваното решение е правилно и не страда от релевираните с касационната жалба пороци, нито от такива, за които касационната инстанция следи служебно, съответно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на касатора разноси не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3125/13.08.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 17800/2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.